

1866, at jeg nok kunde ønske adskilligt forandret fra 1866 paa andre Punkter, men hvis den ærede Landsstingsmand vil gaa den Vej i Henseende til Valgfordelingen, saa kommer han ganske vist til at omkalfatre det Lovforslag, her ligger for, fra Ende til anden, thi her er man gaaet frem efter helt andre Grundlæggninger end dem, man gif efter den Gang.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ikke behøvet at minde om gamle Stader. Det ærede Medlem behøvede ikke at komme med den Mindelse til mig, for jeg er mig ikke bevidst at have gjort det. Jeg har talt om adskillige andre Grundlovsparagraffer, som jeg kunde ønske gennemførte, f. Eks. Folketirkens Forsatning ordnet ved Lov, Mündtlighed og Offentlighed indført i Retsplejen o. s. v., men det er mig ikke bekendt, at det ærede Medlem har gjort noget for at forhindre disse Grundlovsbuds Opfyldelse, og jeg har heller ikke sigtet til ham. Jeg har kun sagt, at jeg vilde ønske — fordi jeg ved, at han er en værdifuld Kraft — at han havde den samme Interesse for andre Grundlovsbuds Opfyldelse, men deri ligger ikke nogen Bebrejdelse eller Hentydning til gamle Stader, som jeg i alt Fald ved denne Lejlighed lige saa lidt som den ærede Landsstingsmand ønsker at komme ind paa.

Bjerre: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Bjerre: Jeg vil blot over for den ærede, sidste Taler gøre opmærksom paa, at ganske vist finder jeg, at Ordføreren ved den Lejlighed — Krieger nemlig — var noget uklar med Hensyn til Rækkevidden af det sidste Moment, dette 1 for 16,000, idet man aabenbart ikke den Gang var opmærksom paa, hvad det kunde føre til, men ellers synes jeg dog nok, at naar en Mand som Krieger optræder som Ordfører, har det noget at sige, hvad han indtaler paa de andres Vegne. Og han taler jo her paa de andres Vegne og siger blandt andet til Slutning: Det er en temmelig fri Brug af „omtrent 12,000“, naar man bevæger sig mellem 8—14,000. Det var altsaa Meningen den Gang, at det var en temmelig fri Brug af 12,000, at man bevægede sig mellem 8—14,000, og naar vi nu bevæge os mellem 9—140,000, saa synes jeg nok, at det er rigelige Momenter til at bedømme, at man er kommen langt bort fra det, der var Grundlovsfædrenes Mening. Det

kommer ikke saa meget an paa, om det bliver 1 for 16,000 eller for 20,000, naar vi blot lægge 6—8 Kredse til, bliver Forstellen ikke saa stor, som den er nu, og det er ikke saa grundlovstridigt, at vi have 1 Repræsentant for 19,000 Indbyggere, som Forholdet er nu. At beholde det nuværende Forhold finder jeg ganske uforsvarligt, og i det Stykke er jeg ganske enig med det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Månen).

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Månen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Månen.

Formanden: Ja, nu have vi jo den forbigaaende Sag igen; det kan vel ikke nytte at tænke paa at saa Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet herop, men jeg skal dog lade gøre et Forsøg i den Retning.

Efter et kort Ophold bemærkede:

Formanden: Efter den Underretning, jeg nu har faaet om Forhandlingernes Standpunkt i Folketinget, maa vi renoncere paa at se Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet hos os i Dag, og jeg ved tillige, at denne Minister ikke vil være i Stand til at være til Stede her i næste Møde, der jo skal holdes paa Fredag. Derfor maa den forbigaaende Sag vente til en senere Tid — vi have jo for Resten ogsaa andre Sager nok, hvormed vi kunne beskæftige os, særlig da vi vel bør gøre Regning paa, at den ærede Justitsminister vil overtage Indenrigsministerens Hverv.

Næste Møde bliver altsaa paa Fredag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgfædrene.